

at tage fat i dommene. Det betyder ikke, at jeg mener, at de er uproblematisk, men den måde, som det har kørt på, har også gjort, at det er blevet muligt for modstanderne at tage så meget fat i dommene, som de nu har kunnet. Det er jo helt klart, som også fru Helle Sjelle sagde, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti selvfølgelig ønsker at kaste så meget grus i maskineriet, som man overhovedet kan, og nu bruger man altså Lissabontraktaten som gidsel.

Jeg vil sige, at skal man endelig bebrejde regeringen noget, så synes jeg godt, at man kan bebrejde regeringen – det kan jeg også gøre i mange andre anledninger, men i den her sammenhæng ikke så ofte som i andre sammenhænge – at det arbejde kom så sørens sent i gang. Det havde været rart, hvis det arbejde var blevet sat i gang, lige så snart de der domme var kommet, for så havde vi vel vundet en måned eller to, og så havde vi måske været fri for at stå her på talerstolen uden at have noget ordentlig dokumentation, andet end hvad vi har haft hele tiden. Altså, vi har haft de domme hele tiden, og der har været forskellige fortolkninger af dem, men vi har jo ikke haft arbejdsgruppens resultat. Det synes jeg sådan set er surt, for i virkeligheden føler jeg, at vi spilder ret meget tid ved at trampe rundt, fordi vi ikke får noget nyt input om, hvad hele den her sag handler om. Men sådan er det politiske liv selvfølgelig også indimellem.

I Det Radikale Venstre er vi ikke tilhængere af, at man tager Lissabontraktaten som gidsel på nogen måde. Vi har altså et overordnet formål med at få det her traktatarbejde afsluttet og ønsker ikke som Enhedslisten og Dansk Folkeparti at tage Lissabontraktaten som gidsel.

Det har jo så – og her kan jeg jo bruge formandens ord af hensyn til seerne, hvis der skulle være nogen – været diskuteret meget, hvorfor man ikke gør ligesom Sverige. Men i Sverige er de jo ikke færdige med deres arbejde, når de siger ja til Lissabontraktaten. De er ikke færdige med det udvalgsarbejde, de har i gang, når de siger ja til Lissabontraktaten. Den eneste grund til, at Sverige ikke ratificerer før i november, er, at de er længere om deres arbejde, end vi er. De har selvfølgelig heller ikke så mange erfaringer med traktatarbejde, som man har i Danmark. De har ikke så mange erfaringer med behandlingen af de europæiske spørgsmål, så de er ganske enkelt længere om det. De har været medlem i kortere tid, end vi har, og formentlig derfor kører tingene langsommere. Men det har altså ikke noget

med udvalgsarbejdet på det her område at gøre. Det synes jeg bare er vigtigt at slå fast, så vi ikke bliver ved med at have den myte kørende: Hvorfor venter vi ikke ligesom Sverige? De to ting har slet ikke noget med hinanden at gøre. Så kan man måske i hvert fald lade være med at blive ved med at tale om netop Sverige; det ved jeg ikke om man kan, for man har det jo med at gentage ting, men det er altså i hvert fald ikke sandt, det man siger om Sverige.

Jeg vil så sige, at vi i Det Radikale Venstre selvfølgelig heller ikke er tilhængere af social dumping, men alligevel vil vi ikke tage Lissabontraktaten som gidsel. Vi mener, at det afgørende er, at når vi endelig på et eller andet tidspunkt får nogle bud fra den her arbejdsgruppe – forhåbentlig både på, hvad vi kan gøre nationalt, og hvad vi kan gøre internationalt, og hvis ikke vi får nogle bud på, hvad vi kan gøre internationalt, bliver vi jo nødt til at arbejde videre i en anden sammenhæng – ja, så kan man måske tage en diskussion og finde ud af, hvad man rent faktisk kan gøre; i stedet for at vi står her og tramper rundt i nøjagtig det samme grundlag, som vi havde for 3-4 måneder siden, og der derfor ikke kommer det ringeste nyt frem i debatten.

Kl. 15:23

**Første næstformand (Svend Auken):**

Vi har først hr. Morten Messerschmidt. Jeg skal gøre hr. Morten Messerschmidt, der bad om ordet ved at knipse med fingrene, opmærksom på – som jeg tidligere har sagt til finansministeren – at dette er et parlament, hvor man kan få ordet uden at knipse, og ikke et udsænkingssted.

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:24

**Morten Messerschmidt (DF):**

Svarene herinde minder ellers nogle gange om dem, man får på et udsænkingssted. Men tak for formaningen, vil jeg sige til formanden.

Det, jeg bare gerne vil spørge fru Lone Dybkjær om, er, hvordan det kan være, at fru Lone Dybkjær, som dog indrømmer, at der kan være problemer i den her sammenhæng, i dag ikke rigtig ser et behov for en proaktiv holdning fra dansk side, når hun den 8. april, da vi diskuterede det her sidst, rent faktisk lagde sig op ad den holdning, som fru Anne Grete Holmsgaard havde om, at man skulle arbejde for en topmødeerklæring.

Jeg synes, det er ærgerligt, at den vilje, som vi hørte den 8. april om en topmødeerklæring, ikke